

Thơ Một Chữ Đa Tình

Người làm thơ lấy chữ ghép lại từng câu thơ.
Người đọc một bài thơ, chưa hết chữ đã mờ!
Một là: Thơ lãnh nhách. Hai là: Thơ là Thơ!
Người làm thơ bơ vơ: Mình không có độc giả!

Người làm thơ hái lá phận loại từng loại tiền.
Hắn đang ở cõi Tiên, ở đó không tiền giấy.
Ở đó chỉ có lòng tin, có nụ cười là đủ.
Người đó là Kiên Giang! Người đó là Kiên Giang!

Thi sĩ Kiên Giang chết, nhẹ nhàng không luyến lưu
Hồn ông ở giang đầu, tình ông ở cuối biển.
Không có ai cầu nguyện cho Kiên Giang chuyện gì
Nguyễn Bính từng ở nhà Kiên Giang không nhắc ân nhân một tiếng!

Ông Đông Hồ, bà Mộng Tuyết, cũng từng nuôi Nguyễn Bính
Nguyễn Bính có nhớ gì đâu? Bao nhiêu năm "nước chảy qua cầu".
Thơ như thơ Nguyễn Du đời còn đem bỏ chợ!
Từ Đoạn Trường Tân Thanh thành ra Truyện Thúy Kiều!

Thơ là nhiều mảnh tình yêu, người làm thơ góp nhặt
Thơ dù còn hay mất...phơ phất lá Thu thôi!
Phùng Gia Lộc kể chuyện đời bằng cách người máu lạnh
Bao nhiêu năm đặc sánh nước mắt của..."chúng ta"?

Du Tử Lê thường nói Thơ Là Thi Ca
Vài bài thơ của Du Tử Lê được phổ nhạc, được hát
Nhiều người thắc mắc Du Tử Lê Sống Bằng Thơ ư?
Tô Thùy Yên nói đúng: "Ta Về Một Bóng Trên Đường Lớn"

Người làm thơ trọn đời lộn cợn:
Mình Làm Thơ Để Chi?
Nguyễn Du nói thơ mình là "lời quê"
Ông không dè đó là Cảo Thơm...thơm phức!

*Nguyễn Đình Chiểu là một nhà thơ cô độc
Ông đọc Truyện Tây Minh, một cuốn sách không có!
Truyện Lục Vân Tiên của ông, Hay? Hay Dở?
"Trời đất từ nay mặc gió Thu!"*

Trần Văn Lệ